

ven kunde føres igjennem, og da han paa dette Punkt blev imødefkommen af Ministeren og ogsaa fik Tilslutning af det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Høgsbro), saa forekommer det mig uheldigt for hele Gangen i den parlamentariske Diskussion, naar man ikke staar paa det samme Standpunkt, som man indtog ved Sagens 1ste Behandling, men nu forlanger Mere, saafremt man da ikke holder saa stærkt paa dette Mere, at man, naar Lovforslaget kommer tilbage fra Landsthinget i forandret Skikkelse, alligevel vil fastholde det og finde sig i at gaa glip af Lovens. Saa kan jeg forstaa det; men ved at fastholde dette maa man da erindre, at man jo forspilber Lovens Skjæbne, da den høitærede Minister ved den tidligere Behandling har udtalt sig saa decideret mod disse Punkter, som man fastholder. Da nu denne Lov ønskes fra mange Sider, og da det store Spørgsmaal, som hidtil har fremkaldt en Adskillelse, nemlig, i hvad Stilling man stod ved Anordningen af 1862, slet ikke behøver at komme frem nu ved denne Lov, saa er det, som sagt, at jeg skal anbefale endelig at vedtage Loven, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale de Ændringsforslag, jeg har stillet, for at muligjøre Lovens Gjennemførelse. Der er kun to Ændringsforslag, som ligge udenfor dette Synspunkt, og det er de af mig under Nr. 1 og 2 stillede Ændringsforslag, idet de fornemmelig gaa ud paa at komme det i Møde, som er udtalt af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Schlepppegrell), at man ikke skulde blive staaende ved Udtrykket: Sletallet, men tage Tallet 50, og dernæst at imødefomme, hvad der under Haanden er yttret af flere Medlemmer her i Salen, at de vilde stemme for Forslaget, naar man i de mindre Menigheder, hvor der ikke kunde skaffes et Antal af 50, tog Tallet 25. Det andet Forslag, jeg har stillet til en særlig Redaktion, og som ligger udenfor det nævnte nærmeste Formaal, er det om Jordfæstelsen. Som jeg ved Sagens 2den Behandling tillod mig at bemærke, er det underligt, at man kan blive navngivet borgerlig, konfirmeret borgerlig og ægteviet borgerlig, men ved Døden kan man ikke undgaa at høre til Folketirken for at faae

dens Jordpaafæstelse. Jeg tror ogsaa der at komme dem i Møde, som ønske det tydelig redigeret, jeg tror, at Redaktionen er saa tydelig, som den kan være i Tolerancens Aand, og jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at den ærede Ordfører selv har udtalt, at Paragrafen, saaledes som den nu er afstattet, ikke giver de Rettigheder, som den vil give, naar den affattes efter den Redaktion, jeg har foreslaaet. Endelig har jeg foreslaaet en Bestemmelse om Færverne, som jeg veed, at det ærede Medlem for Færverne sætter i høi Grad Pris paa og haaber at faae sat ind i Landsthinget, hvis den ikke vedtages her. Derfor har jeg, idet jeg ønsker, at Loven overhovedet maa gaa igjennem, her gjenoptaget Forslaget om, at den ikke skal gjælde for Færverne. Dermed skal jeg anbefale disse Ændringsforslag og henstille til det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds, om han ikke i sin Interesse for at faae denne Lov vil tænke paa at tage det Ændringsforslag tilbage, som han har stillet. Det vil blive et Ulivskaar for Loven, og Spørgsmaalet vil inden Aar og Dag komme til at foreligge til Behandling, idet Valgmenighedsloven jo skal frem til Revision; jeg vil derfor tillade mig at foreslaa ham at tage sit Ændringsforslag tilbage. Der er endnu et Punkt, som jeg i de første Forslag lægger Vægt paa, og det er, at man opgiver disse Folkethingslister, thi denne Ordning vil forvolde megen praktisk Besvær, naar man skal til at bruge dem. Naar man derimod tager de Valgberettigedes Grændse, som den er sat i Valgmenighedsloven, saa forekommer det mig, at Alt det er slet, som man kan ønske.

Schlepppegrell: Det Ændringsforslag, jeg har stillet, angaar § 5, hvilken Paragraf handler om visse Fordele, man vil udvirke for Sognebaandsløserne. Ved 2den Behandling gjorde jeg opmærksom paa, at disse Sognebaandsløser endda ikke vare saa uheldig stillede, og jeg finder, at det er høist uheldigt, at man har taget mere Hensyn til de i kirkeleg Henseende bedre Stillede, men luffet Diet for dem, som ere høist uheldig stillede. Det er nemlig indlysende, at de Medlemmer af et Sogn, som ikke have nogen Præst, til hvem